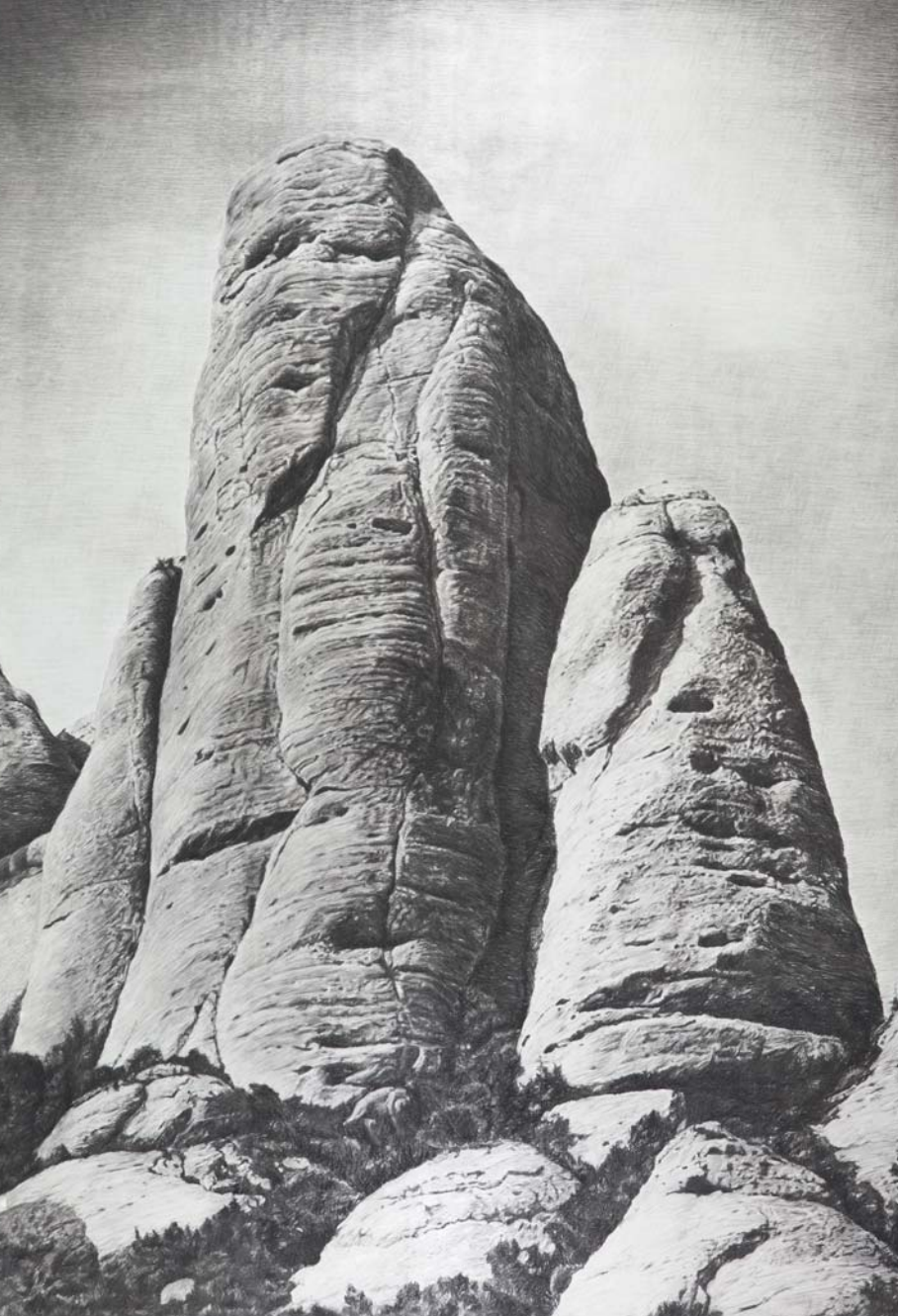

Lluís Hortalà

Carteja Postal

Les temptacions

La targeta postal de la natura

Lluís Hortalà realitza una operació artística, fruit i objecte de la creativitat, al Monestir de Montserrat, a partir de la troballa d'unes imatges postals que restitueix al seu lloc original. I ho fa des d'una experiència doble: el record d'haver escalat aquestes muntanyes en concret i el fet de dibuixar-les en un sol acte, com si fallar en el dibuix o abandonar-lo fos caure al buit. Hortalà habita el monestir amb la muntanya que coneix, introdueix les imatges de la natura exterior a l'interior expositiu de l'abadia, atorga una doble pell a l'experiència del continu espiritual de la natura.

Dibuixar les temptacions:

"La meva relació amb la muntanya de Montserrat data de mitjans dels anys 70, quan l'escalada iniciava un període extraordinari de gran transformació. Durant aquest període, que abasta uns set anys, vaig escalar i recórrer exhaustivament i de manera molt intensa, sovint en solitari, gairebé tots els monòlits, els indrets més inhòspits de la muntanya, des de les vies més difícils sobre les grans parets, fins a les agulles més petites i perdudes: és l'experiència de milers d'hores passades dins de la muntanya. En aquells anys l'últim ermità, el P. Basili, deixava l'ermita de la Trinitat. La muntanya de Montserrat era un territori poc concorregut, encara s'hi palpava una vida pròpia."

En aquesta exposició es fonen dos moments i dues estètiques concretes de la muntanya: la de les postals antigues de Montserrat del P. Benet Junqué, que Hortalà col·lecciona des de fa molts anys, i la de les fotos del seu diari de les guies de muntanya dels anys 70 de J. M. Rodés i Ferran Labraña, posades en relació amb la seva dilatada experiència d'escalador montserratí, que constituirà l'origen, el punt de partida.

Lluís Hortalà presenta també mitjançant un vídeo una poderosa reflexió sobre el nostre desig de natura. Fa desaparèixer la muntanya amb una animació que està lligada al dibuix, en un temps d'estranya datació, el temps de l'erosió natural, que reflecteix així amb les seves paraules: "Té a veure amb la visió i en com a través de les targetes postals personificàvem i ressegüiem amb les mans les imatges de les roques, imaginàvem itineraris nous i dibuixàvem les postals a l'escala dels nostres cossos".

L'escala humana no seria la mesura d'un cos en concret sinó la de la relació de la mirada i la muntanya, el dibuix ampliat d'aquestes targetes postals que per fi han arribat a la seva destinació, cap altre lloc que no fos la mateixa muntanya.

Javier Peñafiel

Las tentaciones

La tarjeta postal de la naturaleza

Lluís Hortalà realiza una operación artística, fruto y objeto de la creatividad, en el Monasterio de Montserrat, a partir del encuentro con unas imágenes postales que restituye a su lugar. Y lo hace desde una experiencia doble: el recuerdo de haber escalado esas montañas en concreto y el hecho de dibujarlas en un solo acto como si fallar en el dibujo o abandonarlo fuera caer al vacío. Hortalà habita el monasterio con la montaña que conoce, introduce las imágenes de la naturaleza exterior en el interior expositivo de la abadía, da una doble piel a la experiencia del continuo espiritual de la naturaleza.

Dibujar las tentaciones:

"Mi relación con la montaña de Montserrat se remonta a mediados de los años 70, cuando la escalada iniciaba un periodo extraordinario de gran transformación. Durante este periodo que abarca unos siete años, escalé y recorrí exhaustivamente y de forma muy intensa, a menudo en solitario, casi todos los monolitos, los lugares más inhóspitos de la montaña desde las vías más difíciles sobre las grandes paredes, a las agujas más pequeñas y perdidas: es la experiencia de miles de horas pasadas dentro de la montaña. En aquellos años el último ermitaño, el P. Basili, dejaba la ermita de la Trinidad. La montaña de Montserrat era un territorio poco concurrido, todavía se palpaba una vida propia."

En esta exposición se funden dos momentos y dos estéticas concretas de la montaña: la de las postales antiguas de Montserrat del P. Benet Junqué, que Hortalà colecciona desde hace muchos años, y la de las fotos de su diario de las guías de montaña de los años 70 de J. M. Rodés y Ferran Labraña, puestos en relación con su dilatada experiencia de escalador montserratense, que constituirá el origen, el punto de partida.

Lluís Hortalà presenta también, mediante un video, una poderosa reflexión sobre nuestro deseo de naturaleza; con una animación que está atada al dibujo hace desaparecer la montaña, con un tiempo de extraña datación, el tiempo de la erosión natural, que refleja así en sus propias palabras: "Tiene que ver con la visión y en cómo a través de las tarjetas postales personificábamos y reseguíamos con las manos las imágenes de las rocas, imaginábamos itinerarios nuevos y dibujábamos las postales a escala de nuestros cuerpos".

La escala humana no sería la medida de un cuerpo en concreto sino la de la relación de la mirada y la montaña, el dibujo ampliado de esas tarjetas postales que por fin han llegado a su destino, ningún otro lugar que no fuera la montaña misma.

Javier Peñafiel

Temptations

Nature's postcard

Lluís Hortalà is carrying out creative artistic work at the Montserrat Monastery based on the finding of postcard images which are being returned to their place of origin. He is doing this for two reasons: the memory of having climbed these particular mountains and the act of drawing them at the same time, as though to make a mistake in the drawing or not finish them would mean falling into the void. Hortalà shares the monastery with the mountain he knows, taking outdoor images indoors to the exhibition of the abbey, and adds another layer to this experience of nature's spiritual continuum.

Drawing the temptations:

"My passion for Montserrat mountain dates from the mid-70s when mountain climbing was undergoing extraordinary change. During this period of seven years, I extensively climbed and explored nearly all of the main monoliths and the more inhospitable nooks of the mountain, from the most difficult paths along great walls to the smaller, more obscure peaks, often on my own: it is the experience of thousands of hours spent on the mountain. It was during those years that the last hermit, P. Basili, left the Holy Trinity shrine. Montserrat was a little-known mountain, and still enjoyed a life of its own."

As part of this exhibition, two moments and two specific aesthetics of the mountain are fused: that of the old postcards of Montserrat by P. Benet Junqué, which Hortalà has collected for years, and that of the diaries written by the mountain's guides in the 70s belonging to J. M. Rodés and Ferran Labraña, related to his extensive experience climbing Montserrat, which will mark the starting point of the exhibition.

Lluís Hortalà also presents a video as a powerful reflection on our hunger for nature. He vanishes the mountain as part of an animation that is tied to drawings, from an unknown date, the period of natural erosion that he reflects upon with the following words: "It's about vision and how, through postcards, we personified and traced the images of the rocks with our hands, how we imagined new routes, and drew postcards at the human scale".

The human scale is not the measure of any one particular body, but rather the relationship between our perspective and the mountain, the large-scale version of these postcards that have finally reached their destination which could be none other than the mountain itself.

Javier Peñafiel

Carteja Postal

Les temptacions

Las tentaciones

Temptations

Museu de Montserrat
27 de març - 12 de juliol

